

DROGA DO PRZEMIANY MAŁŻEŃSTWA

Przystanek

OBLUBIEŃCZOŚĆ

TYDZIEŃ III i IV

Materialy studyjne

Opracowała
Jolanta Prokopiuk

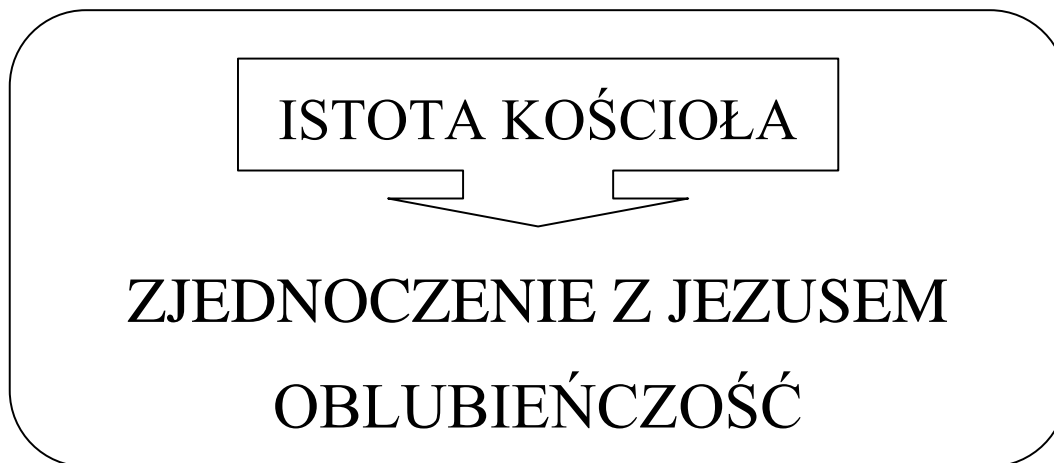
Wydanie 1
listopad 2009

TYDZIEŃ III

**CHRZEŚCIJANIN OBLUBIENICĄ
JEZUSA CHRYSZTUSA**

Trzeci tydzień jest zaproszeniem do wejścia i doświadczenia, iż każdy chrześcijanin jako Kościół jest oblubienicą Jezusa Chrystusa.

Maryja jest ukazana jako wzór, model i typ Kościoła najpierw jako Oblubienica. Każdy członek Kościoła ma być na wzór Maryi oddany Chrystusowi w sposób osobowy przez wiarę i miłość. Każdy ma przyjąć oddanie się Chrystusowi-Oblubieńca we wzajemnym oddaniu siebie w Duchu Świętym przez wiarę i miłość. Na tym polega nie tylko bycie w Kościele, ale bycie Kościołem.

Najpierw należałoby mocno podkreślić, iż **oblubieńczość jest darem darmo danym, o który należy prosić. Relacja oblubieńczości może dokonywać się tylko w Duchu Świętym, bo tylko Bóg może przyjąć Boga.**

Oblubieńczość to dar, a zarazem tajemnica Ducha Świętego. Tam gdzie istnieje relacja oblubieńczości obecny jest Duch Święty.

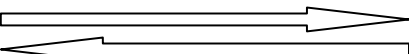
Uświadomienie sobie tego faktu jest kolejnym etapem życia wewnętrznego. Przeszkodą na drodze do oblubieńczości stoi grzech własny lub cudzy. Pamiętajmy o tym, że grzech ma swój wymiar społeczny. W rodzinach z pokolenia na pokolenie przekazuje się cnoty, ale i grzechy (pijaństwo, rozwody). Miejmy świadomość tego, iż na obecny nasz wizerunek zapracowały pokolenia naszych przodków, ich wady i zalety.

Ważnym etapem w rozwoju daru oblubieńczości jest poznanie swojej kondycji grzesznika. Etap ten pozwala nam jakoś głębiej doświadczyć, że jesteśmy stworzeniem, co prawda ukochanym stworzeniem, ale tylko stworzeniem. Łaską jest doświadczenie tego, iż bardzo łatwo zajmujemy miejsce Boga i cała nasza rzeczywistość jest wyznaczana przez nas samych. Zaakceptowanie kondycji

grzesznika, przyjęcie swojej ograniczoności prowadzi do nawrócenia jako istotnego elementu w procesie oblubieńczości. Tam gdzie ma miejsce nawrócenie działa Duch Święty, ponieważ On jest sprawcą nawrócenia i przekonywania o grzechu. Na czym miałyby polegać oddanie siebie Jezusowi? W pierwszym rzędzie na oddaniu Mu swoich słabości i kruchości. Święty Paweł powie, że moc w słabości się doskonali i tylko wtedy moc i osoba Jezusa może przenikać nasze życie.

RELACJA OBLUBIEŃCZOŚCI

ODDANIE SŁABOŚCI I KRUCHOŚCI STWORZENIA

CZŁOWIEK **JEZUS**

ODDANIE SIEBIE JAKO BOGA I CZŁOWIEKA

Relacja oblubieńczości jest niemożliwa, gdy człowiek nie kocha siebie samego. Papież Jan Paweł II stwierdza: *Trudno jednak nie zauważyć, które przykazania Prawa Jezus przypomina młodzieńcowi: są to niektóre przykazania z tak zwanej „drugiej tablicy” Dekalogu, której streszczeniem (por. Rz 13, 8-10) i fundamentem jest przykazanie miłości bliźniego: „miłuj swego bliźniego jak siebie samego” (Mt 19, 19). Przykazanie to wyraża w pełni wyjątkową godność ludzkiej osoby, będącej „jedynym na ziemi stworzeniem, którego Bóg chciał dla niego samego”. Poszczególne przykazania Dekalogu to w istocie tylko różne ujęcia jedyne przykazania, mającego na względzie dobro osoby, odniesionego do wielorakich dóbr związanych z jej tożsamością jako istoty duchowej i cielesnej, która pozostaje w relacji z Bogiem, z bliźnim i ze światem rzeczy¹. Zjednoczenie z Jezusem Chrystusem zawsze prowadzi do przynoszenia owocu i służby w życiu chrześcijanina. To także dzieło Ducha Świętego w nas. Czas Kościoła rozpoczął się z „przyjściem”, czyli zesłaniem Ducha Świętego na Apostołów, zgromadzonych w jerozolimskim wieczerniku wespół z Maryją, Matką Pana. [...] Wraz z przyjściem Ducha Świętego poczuli się zdolni do tego, aby wypełniać powierzone im posłannictwo. Poczuli się mężni. To właśnie sprawił w nich Duch Święty i nieustannie sprawia w Kościele poprzez ich następców².*

¹ Jan Paweł II, *Veritatis splendor*, nr 13.

² Jan Paweł II, *Dominum et Vivificantem*, nr 25.

Pierwszy dzień**DUCH ŚWIĘTY DAWCĄ OBLUBIEŃCZOŚCI**

W słowach nocnego „zwiastowania” Józef odczytuje nie tylko Bożą prawdę o niewypowiedzianym wręcz powołaniu swej Oblubienicy. Odczytuje zarazem na nowo prawdę o swoim własnym powołaniu. Ten „mąż sprawiedliwy”, który w duchu najlepszych tradycji ludu wybranego umiłował Dziewicę z Nazaretu, związał się z Nią oblubieńczą miłością zostaje przez Boga samego na nowo wezwany i powołany do tej miłości. To co się w niej poczęło „jest z Ducha Świętego” – czyż nie na podstawie tych słów wypada przyjąć, że także i owa męska miłość Józefa do Maryi poczęła się wówczas na nowo z Ducha Świętego.

Jan Paweł II, *Redemptoris Custos*, nr 19

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do postawy oblubieńczej, której On jest źródłem.

Miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany.

Rz 5, 5

B. Studium Biblii

Ta miłość, której Paweł apostoł poświęcił słowa swego hymnu z Pierwszego Listu do Koryntian – ta, która jest „cierpliwa” i „łaskawa”, ta, która „wszystko przetrzyma”, jest z pewnością wymagająca. Piękno jej na tym właśnie polega, że jest wymagająca i w ten sposób kształtuje prawdziwe dobro człowieka oraz promieniuje prawdziwym dobrem. Miłość jest prawdziwa wówczas, gdy tworzy dobro osób i wspólnot, gdy tym dobrem obdarowuje drugich. Tylko zaś człowiek, który umie wymagać od siebie samego w imię miłości, może także wymagać miłości od drugich. Bo miłość jest wymagająca.

Jan Paweł II, *List do rodzin*, nr 14

Przeczytaj Rz 8, 9-17; Ga 5, 22-23.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz działanie Ducha Świętego w życiu chrześcijanina.

.....

.....

.....

.....

2. Jakie są konkretne przejawy działania Ducha Świętego w życiu chrześcijanina?

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. *Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka. Jeżeli zaś kto nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy.*

Po czym poznajecie w swoim życiu obecność i działanie Ducha Świętego?

.....

.....

.....

2. Obecność Ducha Świętego poznaje się także po owocach ducha. Jakie owoce duchowe obserwujesz w swoim życiu chrześcijańskim?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby w twoim życiu bardziej manifestowała się obecność Ducha Świętego?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się 2 Kor 3, 17-18.

Czy w waszym życiu osobistym i małżeńskim pogłębia się wolność?

Drugi dzień**GRZECH – „MOC W SŁABOŚCI SIĘ DOSKONALI”**

Jezus Chrystus wychodzi na spotkanie człowieka każdej epoki, z tymi samymi słowami: „Poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli”; uczyni was wolnymi. W słowach tych zawiera się podstawowe wymaganie i przestroga zarazem. Jest to wymaganie rzetelnego stosunku do prawdy jako warunek prawdziwej wolności.

Jan Paweł II, *Redemptor hominis*, nr 12

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjmowania swoich słabości i grzechów jako miejsca działania mocy Bożej.

Moc bowiem w słabości się doskonali. Albowiem ilekroć niedomagam, tylekroć jestem mocny.

2 Kor 12, 9b.10b

B. Studium Biblii

Przeczytaj 2 Kor 12, 1-11; 2 Kor 3, 7-10.

I. WIDZIEĆ

1. Jakie znaczenie miał oścień w życiu św. Pawła?

.....

.....

.....

.....

2. Jakie znaczenie ma kruchość i słabość w życiu chrześcijanina?

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Co stanowi twój szczególny oścień w życiu, z którym się borykasz i mało akceptujesz (grzech, słabości, uciążliwa sytuacja, osoba itp.)?

.....

.....

.....

2. Czy zapraszasz Ducha Świętego ze swoją mocą w miejsca grzechu i słabości? Jakie masz z tym problemy? Jakie są tego owoce?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś coraz głębiej akceptował kondycję człowieka jako stworzenia słabego i zależnego od Boga?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Rz 5, 20-21.

Czy doświadczacie łaski zmartwychwstania w sytuacji śmierci związanej ze swoim grzechem? Jakie były to zmartwychwstania?

Nawrócenie domaga się przekonania o grzechu, zawiera w sobie wewnętrzny sąd sumienia – a sąd ten, będąc sprawdzianem działania Ducha Prawdy wewnątrz człowieka, równocześnie staje się nowym początkiem obdarowania człowieka łaską i miłością: „Weźmijcie Ducha Świętego!”. Tak więc odnajdujemy w owym „przekonywaniu o grzechu” dwoiste obdarowanie: obdarowanie prawdą sumienia i obdarowanie pewnością Odkupienia. Duch Prawdy jest Pocieszycielem.

Jan Paweł II, *Dominum et Vivificantem*, nr 31

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjęcia przebaczenia i uzdrowienia ze swoich grzechów.

Oto wyzdrowiałeś. Nie grzesz już więcej, aby ci się coś gorszego nie przydarzyło.

J 5, 14

Przeczytaj J 5, 1-18; Mt 18, 8-11.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz uzdrowienie chromego przez Jezusa.

.....

.....

.....

.....

2. Opisz skutki fizycznej ułomności w procesie nawrócenia.

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Czy choroby swoje lub najbliższych zmieniają twoje myślenie i hierarchię wartości w twoim życiu? Co się wtedy zmienia?

.....

.....

.....

2. Uzdrawianie fizyczne także przez postęp medycyny jest wielkim darem Bożym, jednakże czymś ważniejszym jest nasze nawrócenie. Czy w chorobie swojej lub osoby bliskiej doświadczasz wezwania do nawrócenia? Co się wtedy zmienia?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby pogłębiał się proces nawrócenia w twoim życiu?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Łk 10, 13-16.

Czy doświadczane mniejsze lub większe cuda mają wpływ na wasze nawrócenie?

Czwarty dzień**MIŁOŚĆ SAMEGO SIEBIE
WARUNKIEM OBLUBIEŃCZOŚCI**

*Trudno jednak nie zauważyć, które przykazania Prawa Jezus przypomina młodzieńcowi: są to niektóre przykazania z tak zwanej „drugiej tablicy” Dekalogu, której streszczeniem (por. Rz 13, 8-10) i fundamentem jest przykazanie miłości bliźniego: „miłuj swego bliźniego jak siebie samego” (Mt 19, 19). **Przykazanie to wyraża w pełni wyjątkową godność ludzkiej osoby, będącej „jedynym na ziemi stworzeniem, którego Bóg chciał dla niego samego”.** Poszczególne przykazania Dekalogu to w istocie tylko różne ujęcia jedynego przykazania, mającego na względzie dobro osoby, odniesionego do wielorakich dóbr związanych z jej tożsamością jako istoty duchowej i cielesnej, która pozostaje w relacji z Bogiem, z bliźnim i ze światem rzeczy.*

Jan Paweł II, *Veritatis splendor*, nr 13

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do doświadczenia, że jesteś stworzeniem, które Bóg pragnął dla ciebie samego.

Bóg zaś okazuje nam swoją miłość właśnie przez to, że Chrystus umarł za nas, gdyśmy byli jeszcze grzesznikami. Rz 5, 8

B. Studium Biblii

Człowiek w swoim człowieczeństwie zostaje obdarowany szczególnym „obrazem i podobieństwem Boga”. Oznacza to nie tylko rozumność i wolność jako konstytutywną właściwość natury ludzkiej. Oznacza to zarazem, od samego początku, zdolność obcowania z Bogiem na sposób osobowy, jako „ja” i „ty”. Oznacza również zdolność do przymierza, jakie ma kształtować się wraz ze zbawczym udzielaniem się Boga człowiekowi. Na gruncie „obrazu i podobieństwa” Boga – „dar Ducha” oznacza wreszcie wezwanie do przyjaźni, w której nadprzyrodzone „głębokości Boże” zostają niejako gościnnie otwarte dla uczestnictwa ze strony człowieka.

Jan Paweł II, *Dominum et Vivificantem*, nr 34

Przeczytaj Łk 10, 25-37; Mk 9, 14-29.

I. WIDZIEĆ

1. W czym wyraża się miłosierdzie Samarytanina?

.....

.....

.....

2. W czym przejawia się troska ojca o swojego chorego syna?

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Czy darzysz miłosierdziem najpierw siebie samego, swoje ułomności i ograniczenia? W jaki sposób się to wyraża?

.....

.....

.....

2. Czy doświadczasz, że jesteś głuchym i niemym na swoje człowieczeństwo i potrzebujesz uzdrowienia ze strony samego Jezusa?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś coraz głębiej akceptował swoje człowieczeństwo i kochał siebie miłością miłosierną?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Mk 9, 2-8.

Czy dla swojego człowieczeństwa potrzebujecie doświadczenia przemienienia Jezusa na górze Tabor? Co z tym robicie?

Ze słów Janowych nad Jordanem, a także z Jezusowej odpowiedzi na pytanie Janowych uczniów wynika, że przyszedł już Oblubieniec zapowiadany przez proroków. Potwierdzają to przypowieści. Wyrażają one wątek oblubieńczy w sposób bardziej pośredni, niemniej dostatecznie przejrzysty. Jezus mówi: „Królestwo niebieskie podobne jest do króla, który wyprawił ucztę weselną swojemu synowi” (Mt 22, 2). Wszystkie elementy przypowieści wskazują, że Jezus mówi o sobie, ale czyni to w trzeciej osobie, taka bowiem jest specyfika przypowieści. [...] Przypomina również wszystkim zaproszonym, w Jego epoce i we wszystkich epokach, o potrzebie postawy godnej otrzymanego powołania, symbolizowanej przez „strój weselny”, w który powinni być przybrani wszyscy uczestnicy uczyty weselnej.

Jan Paweł II, *Katechezy. Kościół*, nr 18.4

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do oddania się Jezusowi i przyjęcia Jego boskości.

Pragnę!	J 19, 28b
---------	-----------

B. Studium Biblii

Przeczytaj Mt 22, 1-14.

I. WIDZIEĆ

1. Kim jest król w przypowieści? Jakie ma cechy?

.....

.....

.....

2. Jaka jest postawa zaproszonych na ucztę weselną gości?

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Czy doświadczasz w swoim życiu hojności Bożej miłości i stałego wzywania do przyjęcia Jego miłości w Jezusie Chrystusie? W jaki sposób się to przejawia?

.....

.....

.....

2. Jak odpowiadasz na słowa Jezusa z krzyża: *pragnę* twojego oddania i twojej miłości, *pragnę* być przyjmowany i kochany jako osoba kochająca? Jakie masz z tym problemy? Nazwij je, przyjrzyj się gościom zaproszonym na ucztę.

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś pragnął głębiej przyjmować Jezusa Chrystusa?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Pnp 5, 2.

Ja śpię, lecz serce me czuwa? Dlaczego czuwacie, kogo i czego oczekujecie?

Szósty dzień**OWOCOWANIE WARUNKIEM ZJEDNOCZENIA**

Misja Kościoła, tak jak misja Jezusa, jest dziełem Boga, albo – jak często określa święty Łukasz – dziełem Ducha Świętego. Po zmartwychwstaniu i wniebowstąpieniu Jezusa Apostołowie przeżywają silne doświadczenie, które ich przemienia: Pięćdziesiątnicę. Przyjście Ducha Świętego czyni z nich świadków i proroków (por. Dz 1, 8; 2, 17-18), wlewając w nich spokojną odwagę, która ich pobudza do przekazywania innym swego doświadczenia Jezusa i ożywiającej ich nadziei. Duch uzdalnia ich, by dawali świadectwo o Jezusie z „otwartością”.

Jan Paweł II, *Redemptoris missio*, nr 24

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przynoszenia błogosławionego owocu trwania z Jezusem.

Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić.

J 15, 5

B. Studium Biblii

Mowy wygłoszone przez Piotra i Pawła, głoszą Jezusa i wzywają do „nawrócenia”, to znaczy do przyjęcia Jezusa z wiarą i do przyzwolenia, by Duch Święty przekształcał nas w Niego.

Jan Paweł II, *Redemptoris missio*, nr 24

Przeczytaj 2 Kor 11, 19-33; 12, 1-10.

I. WIDZIEĆ

1. Jak wyglądało życie Pawła i jakie ponosił trudy dla Królestwa Niebieskiego?

.....

.....

.....

2. Jaką rolę w życiu Pawła spełniała słabość w przynoszeniu dobrego owocu?

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. W jaki sposób przyjmujesz trudy w swoim życiu? Na ile owe trudy związane są z troską o Królestwo Boże w twoim życiu?

.....

.....

.....

2. Oścień w życiu Pawła jest darem prowadzącym do pokory. Czy twoje oścień uczą cię pokory? Nazwij swoje oścień.

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby trudy i cierpienia były dla ciebie wyrazem błogosławieństwa Bożego?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

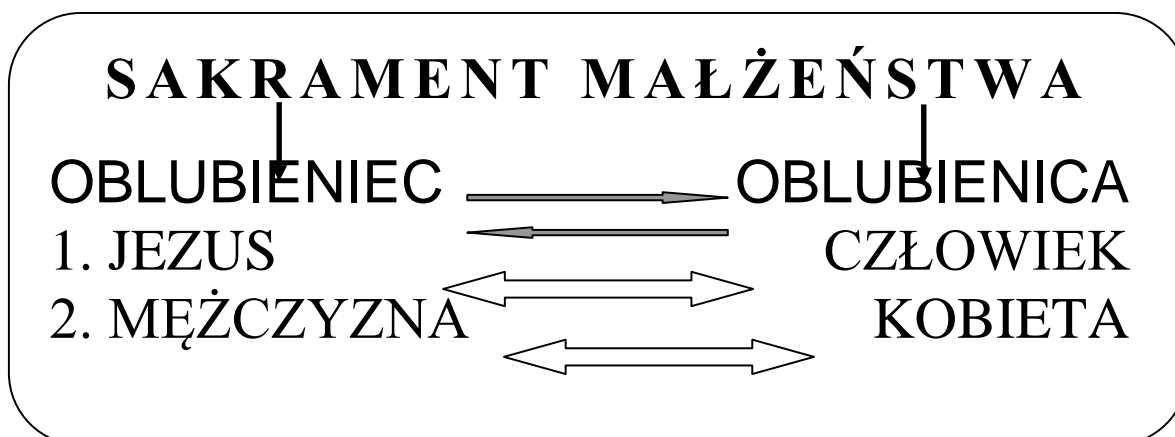
Podzielcie się 2 Kor 13, 3-5.

W jaki sposób spotykacie Jezusa w drugim człowieku?

TYDZIEŃ IV

**MAŁŻEŃSTWO CHRZEŚCIJAŃSKIE
RELACJĄ OBLUBIEŃCÓW**

Czwarty tydzień jest wprowadzeniem w doświadczenie oblubieńczości małżonków. W sakramencie małżeństwa małżonkowie mają przywilej podwójnej oblubieńczości. Podstawową relacją jest relacja oblubięcza z Jezusem, a druga relacja ze współmałżonkiem.

Obrazem biblijnym ukazującym rzeczywistość podwójnej oblubieńczości jest wesele w Kanie Galilejskiej (J 2, 1-11). Najpierw wymiar ludzki – wesele nowożeńców, mężczyzny i kobiety. Na tym weselu obecny jest Bóg-Człowiek Jezus Chrystus. Wesele w Kanie Galilejskiej jest miejscem, w którym zapowiedzi proroków Izajasza, Ozeasza o związku Boga ze swoim ludem na obraz związku małżeńskiego, realizują się w osobie prawdziwego Boga i Człowieka – Jezusa Chrystusa. Jest On zapowiedzią nowych godów i Nowego Przymierza. Jest tam również obecna Matka Jezusa, która stanie się Matką Kościoła na Golgocie. Będzie świadkiem narodzin Kościoła w dniu Zielonych Świąt.

Wesele w Kanie Galilejskiej jest także zapowiedzią Eucharystii. *Według interpretacji autorów chrześcijańskich, cud z Kany Galilejskiej zawiera głęboki sens eucharystyczny. Dokonując go przed zbliżającymi się świętami żydowskimi Paschy (por. J 2, 13), Jezus – podobnie jak przez rozmnożenie chleba (por. J 6, 4) – ujawnia zamiar przygotowania prawdziwej uczyty paschalnej, Eucharystii. Podczas godów w Kanie na ten zamiar zdaje się wskazywać dodatkowo wino, które nawiązuje do krwi Nowego Przymierza, a także kontekst uczyty³.*

Święty Roman z Melodos właśnie w takim duchu ukazuje Gody w Kanie Galilejskiej i obecność Boga Oblubięca w osobie Jezusa Chrystusa. *Musimy teraz opowiedzieć pierwszy cud dokonany w Kanie przez Tego, który dawniej ukazał Egipcjanom i Żydom moc swoich cudów. Wtedy bowiem cudownie przemienił w krew naturę wód, uderzył Egipcjan gniewem dziesięciu plag, morze uczynił dla Żydów ścieżką, tak że mogli je szybko jak po suchym lądzie przebyć, na bezwodnej pustyni dał im wodę ze skały, a dzisiaj na godach (weselnych) znowu zmienił jej*

³ Jan Paweł II, *Katechezy. Maryja*, nr 46.5.

*naturę Ten, który wszystko uczynił z mądrością. Gdy Chrystus zmienił wodę w wino, cały lud się rozradował, ciesząc się jego cudownym smakiem. Dziś do uczyty w Kościele zasiadają wszyscy. Na niej przemienia się wino w Krew Chrystusa i pijemy je ze świętą radością, i sławimy wielkiego Oblubieńca, bo On, Oblubieniec prawdziwy, pochodzi z Maryi (Św. Roman Melodos, *Karmię was tym, czym sam żyję. Komentarze patrystyczne, rok C, II Niedziela zwykła*).*

Miłość oblubieńcza w małżeństwie jest miłością paschalną, a więc miłością wymagającą i darem Ducha Świętego. Miłość oblubieńcza nie zaistnieje a także nie może się rozwijać, gdy jeden z współmałżonków nie idzie drogą nawrócenia, czyli umierania dla swojego egoizmu, aby zmartwychwstać i oglądać cud oblubieńczości, cud zmartwychwstania. Sakramentem oblubieńczości jest sakrament Eucharystii, sakrament miłości. *Eucharystia jest samym źródłem małżeństwa chrześcijańskiego. Ofiara eucharystyczna bowiem uobecnia przymierze miłości Chrystusa z Kościołem, przypieczętowane Jego krwią na krzyżu. W tej właśnie ofierze Nowego i Wiecznego Przymierza małżonkowie chrześcijańscy znajdują korzenie, z których wyrasta, stale się odnawia i nieustannie ożywia ich przymierze małżeńskie. Jako uobecnianie ofiary miłości Chrystusa względem Kościoła, **Eucharystia jest źródłem miłości*** (Jan Paweł II, *Familiaris consortio*, nr 57).

Na Eucharystii szczytem zjednoczenia z Jezusem Oblubieńcem jest przyjęcie Jego Ciała i Krwi. W sakramencie małżeństwa szczytem zjednoczenia jest akt małżeński, jednakże nie tylko jako zjednoczenie fizyczne. Papież Jan Paweł II jedność małżeńską ukazuje w wymiarze całego człowieka. *Dar Ducha jest życiowym przykazaniem dla małżonków chrześcijańskich, a zarazem podniętą, by z każdym dniem zmierzali ku coraz głębszej więzi pomiędzy sobą na każdym poziomie: na poziomie związku ciał, charakterów, serc, umysłów i dążeń, związku dusz*⁴. Taka pełnia jedności w małżeństwie sprawia, że akt małżeński będzie przeżywany i doświadczany jako zjednoczenie oblubieńcze. Akt małżeński jako zjednoczenie oblubieńców jest także darem odpoczynku i nabieraniem nowych sił. Można byłoby porównać zjednoczenie małżonków do zielonych pastwisk, gdzie pasterz prowadzi na zielone pastwiska i orzeźwia swoją duszę (por. Ps 23). *„Będę je pasł na dobrym pastwisku i na wysokich górach Izraela. Tam będą ich legowiska”, czyli tam, gdzie będą mogły odpocząć i powiedzieć: „Dobrze nam tutaj” [...] Odpoczną w chwale Pana, jakby na swych legowiskach. „I będą spać”, to jest odpoczywać, „odpoczywać w wielkiej radości”* (Jan Paweł II, *Familiaris consortio*, nr 19).

⁴ Jan Paweł II, *Familiaris consortio*, nr 19.

Pierwszy dzień**JEST Z WAMI OBLUBIENIEC**

Rozmawiając pewnego razu z uczniami Jana Chrzciciela, Jezus wspomina o zaproszeniu na gody weselne i o obecności oblubieńca pośród zaproszonych: „oblubieniec jest z nimi” (por. Mt 9, 15). Chciał przez to wskazać na spełnienie się w Jego Osobie starotestamentalnego obrazu Boga jako oblubieńca, a także pragnął w pełni objawić tajemnicę Miłości. Nazywając się „oblubieńcem”, Jezus ukazuje samą istotę Boga i potwierdza Jego wielką miłość do człowieka.

Jan Paweł II, *List do rodzin*, nr 18

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do oczekiwania i przyjęcia Oblubieńca waszego małżeństwa w osobie Jezusa Chrystusa.

Duch i Oblubienica mówią: Przyjdź!

Ap 22, 17a

B. Studium Biblii

Musimy teraz opowiedzieć pierwszy cud dokonany w Kanie przez Tego, który dawniej ukazał Egipcjanom i Żydom moc swoich cudów. Wtedy bowiem cudownie przemienił w krew naturę wód, uderzył Egipcjan gniewem dziesięciu plag, morze uczynił dla Żydów ścieżką, tak że mogli je szybko jak po suchym lądzie przebyć, na bezwodnej pustyni dał im wodę ze skały, a dzisiaj na godach (weselnych) znowu zmienił jej naturę Ten, który wszystko uczynił z mądrością. Gdy Chrystus zmienił wodę w wino, cały lud się rozradował, ciesząc się jego cudownym smakiem. Dziś do uczyty w Kościele zasiadają wszyscy. Na niej przemienia się wino w Krew Chrystusa i pijemy je ze świętą radością, i sławimy wielkiego Oblubieńca, bo On, Oblubieniec prawdziwy, pochodzi z Maryi.

Św. Roman Melodos, *Karmię was tym, czym sam żyję*.
Komentarze patrystyczne. Rok C, II Niedziela zwykła

Przeczytaj J 2, 1-11.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz nowożeńców z wesela w Kanie Galilejskiej.

.....

.....

.....

2. Opisz Jezusa jako Oblubieńca na godach w Kanie.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Jaka jest twoja postawa jako oblubienicy (Kościół) wobec Oblubieńca w twoim małżeństwie? Czy dostrzegasz obecność i troskę oblubieńca o wasze życie i potrzeby?

2. W jaki sposób przyjmujesz polecenie Maryi: *Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie*? Czy słyszycie głos Oblubieńca?

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś coraz głębiej doświadczał realnej obecności Jezusa Chrystusa w twoim małżeństwie?

Według interpretacji autorów chrześcijańskich, cud z Kany Galilejskiej zawiera głęboki sens eucharystyczny. Dokonując go przed zbliżającymi się świętami żydowskimi Paschy (por. J 2, 13), Jezus – podobnie jak przez rozmnożenie chleba (por. J 6, 4) – ujawnia zamiar przygotowania prawdziwej uczyty paschalnej, Eucharystii. Podczas godów w Kanie na ten zamiar zdaje się wskazywać dodatkowo wino, które nawiązuje do krwi Nowego Przymierza, a także kontekst uczyty.

Jan Paweł II, *Katechezy. Maryja*, nr 46.5

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Mt 9, 14-17.

Czy jesteście jako małżeństwo nowymi bukłakami niezależnymi w sposób emocjonalny, a może i materialny od swoich rodziców? Proście Ducha Świętego o światło związane z waszymi powiązaniem i uzależnieniami?

Z krzyża wychodzi ta moc. Z krzyża wychodzi ta bezinteresowna miłość, która wyraża się w oddaniu siebie dla dobra innych, z miłości. Wszędzie, gdzie dokonuje się ten proces umierania starego człowieka, proces wyzwala z miłości własnej, z egoizmu, tam również buduje się jedność, tam zaczyna działać ta siła, która potrafi wszystko zjednoczyć, a tą siłą jest Duch Święty, który rozlewa się w naszym sercu. „Miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez ducha Świętego, który został nam dany” (Rz 5, 5) – ta miłość agape, miłość nowa, miłość bezinteresowna, która ma swój wzór w krzyżu Chrystusa i która zawsze jest wyzwalana jako odpowiedź człowieka na miłość Chrystusa objawioną na krzyżu, ta właśnie miłość jest jedyną drogą do jedności.

Fr. Blachnicki, *Jedność i diakonia. Zjednoczenie przez krzyż*

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do umierania ale i do zmartwychwstania w twoim małżeństwie.

Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity. J 12, 24

B. Studium Biblii

Głębia tej bliskości, duchowa intensywność zjednoczenia i obcowania osób – mężczyzny i kobiety – ostatecznie pochodzi od Ducha, który daje życie (por. J 6, 63). Józef, który był posłuszny Duchowi odnalazł w Nim samym źródło miłości – swej oblubieńczej, męskiej miłości. Była to miłość większa od tej jakiej mógł oczekiwać „mąż sprawiedliwy” wedle miary swego ludzkiego serca.

Jan Paweł II, *Redemptoris Custos*, nr 19

Przeczytaj Ef 5, 21-33; J 12, 23-28.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz miłość paschalną Jezusa do swojej oblubienicy Kościoła. Tajemnica paschalna to: cierpienie, śmierć, zmartwychwstanie, wniebowstąpienie i zesłanie Ducha Świętego.

.....

.....

.....

.....

2. Opisz nawrócenie jako centrum miłości oblubieńczej (umierania aby zmartwychwstać).

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Zjednoczenie Jezusa ze swoją Oblubienicą Kościołem jest niemożliwe bez śmierci Oblubieńca. Czy akceptujesz plany Ojca niebieskiego związane z wprowadzeniem ciebie w proces cierpienia i umierania (trudna praca, trudności wychowawcze z dziećmi, trudni teściowie, brak pracy, choroba itp.)? Jakie masz problemy z akceptacją danej sytuacji? Czy potrafisz zobaczyć w wierze sens danych problemów?

.....

.....

.....

2. Czy doświadczasz w swoim życiu błogosławieństwo „trudnej łaski” i etap zmartwychwstania?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś głębiej akceptował proces nawrócenia w swoim życiu i potrafił odczytywać konkretne trudności jako wezwanie do nawrócenia?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się J 20, 24-29.

W jaki sposób dostrzegacie prowadzenie Boga w sytuacjach trudnych a nawet tragicznych, wyprowadzających was na wolność i zmartwychwstanie? Przypomnijcie sobie konkretne sytuacje.

*Mężczyzna i kobieta „nie odczuwają nawzajem wstydu”, co pozwala nam wnioskować, że owa wymiana daru, w której uczestniczy całe ich człowieczeństwo, dusza i ciało, kobiecość i męskość, urzeczywistnia się z zachowaniem wewnętrznej prawidłowości **dawania siebie i odbierania drugiego jako daru**. Kobieta w samej tajemnicy stworzenia „jest dana” mężczyźnie przez Stwórcę, zostaje – dzięki pierwotnej niewinności - „odebrana”, czyli **przyjęta przez niego jako dar**. Kobieta zarazem „odnajduje siebie” dzięki temu, że zostanie **przyjęta, odebrana, i dzięki temu, jak zostaje odebrana przez mężczyznę**. Odnajduje więc siebie w swoim własnym darze „poprzez bezinteresowny dar z siebie” (KDK, 24) wówczas, **gdy zostaje przyjęta tak jak Stwórca chciał jej „dla niej samej” przez jej kobiecość, gdy w tym przyjęciu zostaje zabezpieczona cała godność daru**.*

Jan Paweł II, *Mężczyznę i niewiastą stworzył ich. Wymiana daru*

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do głębokiej wymiany daru ze swoim oblubieńcem.

Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje.

Mt 26, 26b

B. Studium Biblii

*Miłość Tobiasza i Sary charakteryzuje się przede wszystkim nie jako eros, ale potwierdza się od początku i sprawdza poprzez etos: poprzez decyzję i wybór wartości. Miarą tych wartości staje się zaraz u progu małżeństwa owa próba życia i śmierci, przez jaką oboje mają przejść tej nocy. [...] Oto – łącząc się z sobą jako mąż i żona, mają znaleźć się w sytuacji, w której zmagają się z sobą siły dobra i zła i przesilają się wzajemnie. [...] Tak więc **o prawdzie miłości oblubieńców z Księgi Tobiasza nie świadczą słowa wypowiedane językiem miłosnego uniesienia, ale świadczą decyzje i czyny, podejmując cały trud ludzkiej egzystencji w jedności dwojga**.*

Jan Paweł II, *Mężczyzna i niewiastą stworzył ich. Gdy „mowa ciała” staje się językiem liturgii*

Przeczytaj Tb 8, 1-17; Mt 26, 26-30.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz wymianę daru w miłości oblubieńczej w noc poślubną Tobiasza i Sary.

.....

.....

.....

2. Opisz wymianę daru w miłości oblubieńczej w Eucharystii między Jezusem Oblubieńcem a Kościołem-Oblubienicą.

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Tobiasz jest w szczególny sposób przygotowywany do zaślubienia Sary i przekroczenia sytuacji granicznej. W jaki sposób doświadczasz, że jesteś przygotowywany lub byłeś przygotowywany do wymiany daru w miłości ze współmałżonkiem? Czy dostrzegasz pewien proces oraz moment zwrotny?

.....

.....

.....

2. Czy potrafisz przyjmować Jezusa jako Oblubieńca w Eucharystii i oddawać się Jemu z całą swoją grzesznością i ułomnością? Z czym masz problemy?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby pogłębiał się w tobie proces wymiany daru w miłości oblubieńczej z Jezusem i współmałżonkiem?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Mk 11, 20-26.

O co chcecie dzisiaj prosić Jezusa?

*Eucharystia jest samym źródłem małżeństwa chrześcijańskiego. Ofiara eucharystyczna bowiem uobecnia przymierze miłości Chrystusa z Kościołem, przypieczętowane Jego krwią na krzyżu. W tej właśnie ofierze Nowego i Wiecznego Przymierza małżonkowie chrześcijańscy znajdują korzenie, z których wyrasta, stale się odnawia i nieustannie ożywia ich przymierze małżeńskie. Jako uobecnianie ofiary miłości Chrystusa względem Kościoła, **Eucharystia jest źródłem miłości.***

Jan Paweł II, *Familiaris consortio*, nr 57

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do doświadczenia Eucharystii jako sakramentu oblubieńców.

Bóg jest miłością: kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim. 1 J 4, 16

B. Studium Biblii

Miłość, która rodzi się w nas z Eucharystii, dzięki Eucharystii też w nas się rozwija, gruntuje i umacnia. Kult eucharystyczny jest więc wyrazem tej właśnie miłości, która stanowi najistotniejszą właściwość powołania chrześcijańskiego.

Jan Paweł II, *O kulcie Eucharystii*, nr 5

Przeczytaj J 6, 48-58; Łk 24, 13-32.

I. WIDZIEĆ

1. Czym jest chleb życia w nauczaniu Jezusa?

.....

.....

.....

2. Opisz etap „liturgii czytań” w drodze do Emaus, uczyniony uczniom przez samego zmartwychwstałego Jezusa.

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Czy doświadczasz w swoim życiu, że Ciało Jezusa jest prawdziwym pokarmem, a Krew Jezusa prawdziwym napojem? W jaki sposób się to dokonuje w twoim życiu?

.....

.....

.....

2. Czy liturgia czytań na Eucharystii jest dla ciebie drogą do Emaus, na której sam Jezus objaśnia czytane Słowo? *Wtedy oświecił ich umysły, aby rozumieli Pisma* (Łk 24, 45).

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby nastąpił etap: *wtedy oczy im się otworzyły i poznali Go, lecz On zniknął im z oczu?*

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się J 13, 1-7.

Czy pozwalacie czynić Jezusowi to, czego obecnie nie rozumiecie? Czego nie rozumiecie i jakie macie problemy z akceptacją planów Bożych?

Sobór Watykański II, tak gruntownie przejęty sprawą człowieka i jego powołania, głosi, że zjednoczenie małżeńskie, biblijne „jedno ciało”, nie może być w pełni zrozumiane i wyjaśnione inaczej, jak tylko w kategoriach „osoby” i „daru”. Każdy mężczyzna i każda kobieta nie urzeczywistnia się w pełni inaczej, jak tylko przez bezinteresowny dar z siebie. Moment zjednoczenia małżeńskiego jest najbardziej szczególnym doświadczeniem tego właśnie daru. Mężczyzna i kobieta, w całej „prawdzie” swej męskości i kobiecości, stają się w tym momencie wzajemnym darem dla siebie.

Jan Paweł II, *List do rodzin*, nr 12

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do głębokiego doświadczenia zjednoczenia małżeńskiego jako zjednoczenia oblubieńców.

Położ mię jak pieczęć na twoim sercu, jak pieczęć na twoim ramieniu, bo jak śmierć potężna jest miłość.

Pnp 8, 6a

B. Studium Biblii

Eros przybiera postać pożądania, w którym oblubienica odnajduje poniekąd sprawdzian miłości oblubieńca: „Jam milego mego i ku mnie zwraca się jego pożądanie” (Pnp 7, 11). „Mowa ciała”, znajduje swój wyraz w pożądaniu, prowadzi do miłostnego zjednoczenia oblubieńców, w którym przynależą oni do siebie wzajemnie. Z głębi tego zjednoczenia pochodzą słowa: „jak śmierć potężna jest miłość” – słowa te mówią o potędze miłości, o przeżywanej w zjednoczeniu miłosnym sile „erosa”, ale mówią też o tym, że w obrębie „mowy ciała” miłość ta jest ograniczona ostatecznie: przez śmierć.

Jan Paweł II, *Mężczyzną i niewiastą stworzył ich. Eros – czy agape?*

Przeczytaj Pnp 4, 1-12; 7, 7-14; 8, 6-7.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz zachowanie oblubieńca wobec oblubienicy w Pieśni nad Pieśniami. Zauważ ile tam komplementów i zmysłowych porównań (4, 1-12).

.....

.....

.....

.....

2. Opisz miłosne uniesienie oblubienicy w Pieśni nad Pieśniami.

II. OSĄDZIĆ

1. Przyjrzyj się waszemu aktowi małżeńskiemu. W jakim stopniu podobny jest do miłosnych uniesień oblubienicy i oblubieńca z Pieśni nad Pieśniami? Czy jesteś zadowolony z aktu małżeńskiego ze swoim współmałżonkiem?

2. Czy towarzyszy waszemu zjednoczeniu małżeńskiemu dialog? Jakie słowa wówczas padają? Czy nie towarzyszy wam problem braku umiejętności dzielenia się jednym ze współmałżonków?

3. Czy powierzaście Jezusowi problem braku dzielenia się swoimi odczuciami w zjednoczeniu małżeńskim, jeżeli takie występują?

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby wasz akt małżeński przybierał głęboki wymiar oblubieńczy?

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Pnp 2, 7.

Czy doświadczacie wzrostu w waszym akcie małżeńskim? Czy obserwujecie ile potrzeba cierpliwości, ile czasu na pogłębianie zjednoczenia małżeńskiego?

Szósty dzień**AKT MAŁŻEŃSKI – MIEJSCE ODPOCZNIENIA**

„Będę je pasł na dobrym pastwisku i na wysokich górach Izraela. Tam będą ich legowiska”, czyli tam, gdzie będą mogły odpocząć i powiedzieć: „Dobrze nam tutaj” [...] Odpoczną w chwale Pana, jakby na swych legowiskach. „I będą spać”, to jest odpoczywać, „odpoczywać w wielkiej radości”.

Św. Augustyn, *Kazanie o pasterzach*, w: *Liturgii godzin. 25 tydzień zwykły, czwartek*

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do doświadczenia zjednoczenia małżeńskiego jako wypoczynku i orzeźwienia.

<p>Pozwala mi leżeć na zielonych pastwiskach, gdzie mogę odpocząć: orzeźwia moją duszę.</p>	<p>Ps 23, 2-3a</p>
---	--------------------

B. Studium Biblii

Przeczytaj Ps 23; Hbr 4, 1-12.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz Boga-Pasterza przygotowującego zielone pastwiska dla swoich wybranych.

.....

.....

.....

.....

2. Opisz odpoczynek chrześcijan w Liście do Hebrajczyków.

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Czy doświadczasz zjednoczenia małżeńskiego jako czasu zielonych pastwisk – czas wypoczynku i orzeźwienia?

.....

.....

.....

2. Odpoczynek chrześcijan ściśle związany jest z nawróceniem, posłuszeństwem i stawaniem w prawdzie. Czy trudności w akcie małżeńskim lub innych problemach małżeńskich są wezwaniem w waszym życiu do nawrócenia? Nazwij te problemy.

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby wasze zjednoczenie małżeńskie stawało się dla ciebie czasem odpoczynku – zielonymi łąkami?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Ps 95.

Obyście usłyszeli dzisiaj głos Jego: „Nie zatwardzajcie serc waszych jak w Meriba”. Jak doświadczacie tego słowa w waszej konkretnej sytuacji małżeńskiej i rodzinnej?

